

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 listopada 1984 r.

Nr 52

TRESC:
Poz.:

USTAWY:

268 — z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym	625
269 — z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim	629
270 — z dnia 15 listopada 1984 r. o ustanowieniu tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej”	631

ROZPORZĄDZENIE

271 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 listopada 1984 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości	632.
---	------

268

USTAWA

z dnia 15 listopada 1984 r.

o podatku rolnym.

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają określone w ustawie grunty indywidualnych i uspołecznionych gospodarstw rolnych oraz dochody z niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej, zwanych dalej „działami specjalnymi produkcji rolnej”.

2. Za gospodarstwo rolne dla celów podatku rolnego uważa się obszar użytków rolnych, lasów i gruntów leśnych, gruntów pod stawami oraz gruntów pod zabudowaniami związanymi z prowadzeniem tego gospodarstwa o łącznej powierzchni przekraczającej 0,5 ha, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu:

- 1) osoby fizycznej lub osoby prawnej nie będącej jednostką gospodarki uspołecznionej,
- 2) jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 3) dwóch lub więcej osób fizycznych lub osób prawnych prowadzących wspólną gospodarkę rolną.

3. Przez wspólną gospodarkę rolną rozumie się wspólne prowadzenie gospodarstwa rolnego, a w szczególności wspólne dokonywanie upraw i zbiorów oraz zaspokajanie potrzeb z przychodów uzyskiwanych z tego gospodarstwa jako całości.

4. Za dział specjalny produkcji rolnej dla celów podatku rolnego uważa się:

- 1) uprawy w szklarniach, tunelach foliowych i inspektach oraz uprawy grzybów i ich grzybni,

- 2) uprawy kwiatów w gruncie oraz ich nasłennictwo,
- 3) uprawy krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących,
- 4) szkółki drzew i krzewów ozdobnych,
- 5) sady jabłoniowe,
- 6) fermową hodowlę i chów drobiu rzeźnego i niesnego,
- 7) wylęgarnie drobiu,
- 8) hodowlę i chów zwierząt futerkowych.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić, które z wymienionych w ust. 4 rodzaje upraw i produkcji zwierzęcej ze względu na ich rozmiary lub wiek upraw nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej, a także — po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych — może uznać za dział specjalny produkcji rolnej inne uprawy i rodzaje produkcji zwierzęcej niż wymienione w ust. 4.

Art. 2. Nie podlegają opodatkowaniu grunty:

- 1) pod jeziorami i wodami płynącymi, grunty, na których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi,
- 2) uznane za nieużytki,
- 3) pod lasami uznanymi za ochronne i zarejestrowanymi parkami,
- 4) będące w zarządzie przedsiębiorstw lasów państwowych, w tym również grunty oddane w użytkowanie pracownikom lasów jako działki deputatowe,

- 5) stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy osiągnęli wiek emerytalny bądź są inwalidami I lub II grupy.

Art. 3. 1. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach gospodarki uspołecznionej będących w dniu 1 stycznia roku podatkowego właścicielami lub samoistnymi posiadaczami gospodarstw rolnych.

2. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach gospodarki uspołecznionej będących właścicielami lub samoistnymi posiadaczami gruntu od miesiąca, w którym rozpoczęto prowadzenie działów specjalnych na tym gruncie.

3. W wypadku prowadzenia działów specjalnych przez spółkę prawa cywilnego zawartą w formie aktu notarialnego obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 2, ciąży na spółce.

4. Obowiązek podatkowy z tytułów określonych w ust. 1 i 2 ciąży również na jednostkach gospodarki uspołecznionej będących posiadaczami zależnymi.

5. Jeżeli gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej stanowi współwłasność małżonków lub odrębną własność każdego z nich, obowiązek podatkowy ciąży łącznie na obojgu małżonkach.

6. W wypadku chowu zwierząt futerkowych przez osoby fizyczne obowiązek podatkowy ciąży na właścicielu zwierząt, jeżeli własność zwierząt zostanie udokumentowana i potwierdzona przez organizację społeczno-zawodową lub spółdzielnię hodowców drobnego inwentarza.

7. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym ciąży także na osobach fizycznych oraz na osobach prawnych

nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które gospodarują na gruntach państwowych na podstawie zawartej umowy lub bezumownie, z tym że obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objęto grunty w zagospodarowanie, a jeżeli objęcie nastąpiło po żniwach — z dniem 1 stycznia roku następnego. Obowiązek podatkowy wygasa z upływem tego roku, w ciągu którego ustalo gospodarowanie, a jeżeli gospodarowanie ustalo przed żniwami — z końcem roku poprzedniego.

Rozdział 2

Podatek rolny od gruntów.

Art. 4. 1. Podstawę opodatkowania podatkiem rolnym od gruntów stanowi liczba hektarów przeliczeniowych.

2. Liczbę hektarów przeliczeniowych ustala się na podstawie powierzchni, rodzajów i klas użytków rolnych wynikających z ewidencji gruntów oraz zaliczenia do okręgu podatkowego.

3. Przeliczeniu na hektary przeliczeniowe nie podlegają grunty, na których znajdują się obiekty służące do prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej, oraz grunty zajęte pod uprawy podlegające opodatkowaniu podatkiem rolnym z działów specjalnych.

4. Ustala się 4 okręgi podatkowe, do których zalicza się gminy, miasta oraz dzielnice w miastach w zależności od warunków ekonomicznych i produkcyjno-klimatycznych.

5. Ustala się następujące przeliczniki powierzchni użytków rolnych:

Rodzaje użytków rolnych:		Grunty orne				Łąki i pastwiska			
Okręgi podatkowe		I	II	III	IV	I	II	III	IV
Klasy użytków rolnych	Przeliczniki								
	I	1,90	1,75	1,60	1,40	1,70	1,55	1,40	1,30
	II	1,75	1,60	1,45	1,30	1,40	1,30	1,20	1,05
	IIIa	1,60	1,45	1,35	1,20				
	IIIb	1,35	1,25	1,15	1,00	1,20	1,10	1,00	0,90
	IVa	1,10	1,00	0,90	0,80				
	IV					0,75	0,70	0,60	0,55
	IVb	0,80	0,75	0,65	0,60				
V	0,50	0,45	0,40	0,35	0,35	0,35	0,30	0,25	
VI	0,20	0,15	0,10	0,05	0,15	0,15	0,10	0,05	

6. Grunty pod lasami przelicza się na hektary przeliczeniowe przy zastosowaniu przelicznika dla VI klasy gruntów ornych.

7. Grunty pod stawami zarybionymi bez względu na miejsce położenia przelicza się na hektary przeliczeniowe według następujących przeliczników:

- 1) 1 ha stawu zarybionego łososiem, trocią, głowacicą, palią i pstrągiem — 1,0 ha przeliczeniowy,
- 2) 1 ha stawu zarybionego innymi gatunkami ryb — 0,20 ha przeliczeniowego.

8. Grunty pod stawami nie zarybionymi przelicza się na hektary przeliczeniowe według przeliczników ustalonych w ust. 5.

Art. 5. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, zalicza każdą gminę, miasto oraz dzielnicę miasta do jednego z czterech okręgów podatkowych, kierując się kryteriami określonymi w art. 4 ust. 4.

2. Wojewódzka rada narodowa na wniosek terenowego organu administracji państwowej o własności ogólnej stopnia wojewódzkiego może w szczególnych, gospodarczo uzasadnionych wypadkach zaliczyć niektóre gminy do innego okręgu podatkowego niż określony w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, jednakże nie może to spowodować zmniejszenia liczby hektarów przeliczeniowych dla tego województwa o więcej niż 0,5%.

3. Rada narodowa stopnia podstawowego na wniosek terenowego organu administracji państwowej o własności ogólnej stopnia podstawowego może w szczególnych, gospodarczo uzasadnionych wypadkach zaliczyć niektóre wsie do innego okręgu podatkowego niż określony dla gminy, na podstawie upoważnień zawartych w ust. 1 i 2, jednakże nie może to spowodować zmniejszenia liczby hektarów przeliczeniowych dla tej gminy o więcej niż 0,5%.

Art. 6. 1. Podatek rolny z 1 hektara przeliczeniowego stanowi równowartość pieniężną 2,5 q żyta, obliczoną według cen urzędowych obowiązujących w uspołecznionych jednostkach skupu dla zbóż kontraktowanych w dniu 1 stycznia roku podatkowego, z wyłączeniem premii okresowych.

2. W latach 1985 i 1986 podatek rolny od gruntów ustala się w wysokości równowartości pieniężnej:

- 1) w 1985 r. — 1,5 q żyta z 1 ha przeliczeniowego,
- 2) w 1986 r. — 2,0 q żyta z 1 ha przeliczeniowego.

3. Termin wejścia w życie przepisu o wysokości podatku ustalonej w ust. 1 określi uchwała Sejmu.

Rozdział 3

Podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

Art. 7. 1. Podstawę opodatkowania podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej stanowi dochód obliczony przy zastosowaniu norm szacunkowych dochodu z określonej jednostki powierzchni upraw lub jednostek produkcji zwierzęcej.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych, określa normy szacunkowe dochodu, o których mowa w ust. 1.

3. Wojewódzka rada narodowa, na wniosek terenowego organu administracji państwowej o własności ogólnej stopnia wojewódzkiego, w zależności od miejscowych warunków i opłacalności upraw lub produkcji, może obniżać lub podwyższać w całym województwie albo na niektórych jego obszarach w granicach do 20% normy szacunkowe dochodu, o których mowa w ust. 2, ze wszystkich lub niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej.

4. Na wniosek podatnika podstawa opodatkowania może być ustalana na podstawie faktycznych przychodów i wydatków stanowiących koszty uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, pod warunkiem prowadzenia ksiąg wykazujących te przychody i wydatki; o zamiarze założenia ksiąg podatek jest obowiązany zawiadomić właściwy urząd skarbowy przed rozpoczęciem roku podatkowego.

Art. 8. 1. Podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej ustala się według następującej skali:

Dochód podlegający opodatkowaniu rocznie w zł	Podatek wynosi
ponad	do
1	2
do 400 000	10%
400 000—420 000	40 000 zł + 11% od kwoty ponad 400 000 zł
420 000—456 000	42 200 zł + 14% „ „ 420 000 zł
456 000—492 000	47 240 zł + 18% „ „ 456 000 zł
492 000—540 000	53 720 zł + 22% „ „ 492 000 zł
540 000—588 000	64 280 zł + 26% „ „ 540 000 zł
588 000—660 000	76 760 zł + 30% „ „ 588 000 zł
660 000—732 000	98 360 zł + 35% „ „ 660 000 zł
732 000—828 000	123 560 zł + 40% „ „ 732 000 zł
828 000—924 000	161 960 zł + 45% „ „ 828 000 zł
924 000—1 020 000	205 160 zł + 50% „ „ 924 000 zł
1 020 000—1 140 000	253 160 zł + 55% „ „ 1 020 000 zł
1 140 000—1 260 000	319 160 zł + 60% „ „ 1 140 000 zł
1 260 000—1 380 000	391 160 zł + 65% „ „ 1 260 000 zł
1 380 000—1 500 000	469 160 zł + 70% „ „ 1 380 000 zł
1 500 000 i więcej	553 160 zł + 75% „ „ 1 500 000 zł

2. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne prowadzące działy specjalne produkcji rolnej płacą podatek rolny od dochodu z tych działów według stawek zależnych od wysokości dochodu przypadającego na rodziny członków spółdzielni.

3. Jednostki gospodarki uspołecznionej nie wymienione w ust. 2, które prowadzą działy specjalne produkcji rolnej, płacą podatek w wysokości 10% dochodu z tych działów.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć kwotę dochodu z działów specjalnych pro-

Produkcji rolnej, podlegającej opodatkowaniu według stałej stawki procentowej, oraz zmniejszać stawki podatku określone w ust. 1.

Art. 9. 1. Jeżeli osoba fizyczna lub osoba prawna nie będąca jednostką gospodarki uspołecznionej oprócz dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej, przekraczających w roku podatkowym 400 tys. zł, osiąga również:

- 1) dochody w rozumieniu przepisów o podatku wyrównawczym,
- 2) dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub z wykonywania rzemiosła, od których zamiast podatków obrotowego i dochodowego pobiera się opłatę skarbową, zwaną dalej „dochodami z działalności produkcyjno-usługowej”,

Dochody te, po odliczeniu należnego podatku dochodowego lub opłaty skarbowej, łączy się z dochodami z działów specjalnych produkcji rolnej w celu określenia stopy procentowej podatku rolnego z działów specjalnych produkcji rolnej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do małżonków osiągających dochody z działów specjalnych produkcji rolnej, jeżeli jedno z nich lub oboje uzyskują dochody z działalności produkcyjno-usługowej lub działalności podlegającej podatkowi wyrównawczemu.

Art. 10. 1. W wypadkach określonych w art. 9 podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej ustala się w następujący sposób:

- 1) oblicza się kwotę podatku, jaki przypadłby od łącznej wysokości dochodu,
- 2) ustala się stopę procentową kwoty podatku obliczonej zgodnie z pkt 1 do łącznej wysokości dochodu,
- 3) ustaloną zgodnie z pkt 2 stopę procentową stosuje się do dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustala szczegółowe zasady i tryb wymiaru podatku od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

Art. 11. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane obliczać i odprowadzać podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej na rachunek urzędu skarbowego, na którego terenie działania znajdują się prowadzone przez nie działy specjalne produkcji rolnej.

Rozdział 4

Zwolnienia i ulgi podatkowe.

Art. 12. 1. Zwalnia się od podatku rolnego od gruntów:

- 1) użytki rolne klas VI i VIz,
- 2) grunty pod lasami z drzewostanem w wieku do lat 50, licząc od roku następnego po zalesieniu.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może zwalniać od podatku rolnego inne grunty niż określone w ust. 1.

Art. 13. 1. Podatnikom podatku rolnego przysługują ulgi z tytułu:

- 1) inwestycji oraz modernizacji budynków gospodarczych, obiektów i urządzeń służących do produkcji rolnej, a także inwestycji polegających na budownictwie mieszkaniowym w gospodarstwach nowo utworzonych na gruntach zakupionych z Państwowego Funduszu Ziemi lub podlegających przepisom o osadnictwie rolnym,
- 2) nabycia gruntów,
- 3) przyjęcia gruntów w trwale zagospodarowanie przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 4) położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich,
- 5) klęsk żywiołowych,
- 6) spełniania obowiązku służby wojskowej lub jej form zastępczych.

2. Ulga inwestycyjna z tytułu tej samej inwestycji nie może być stosowana dłużej niż przez 15 lat.

3. Wysokość ulgi z tytułów określonych w ust. 1 pkt 1, 4 i 6 nie może przekraczać 60% kwoty podatku rolnego, należnego w danym roku podatkowym.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady, wysokość i tryb stosowania ulg wymienionych w ust. 1.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 14. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić, że świadczenia pieniężne od gospodarstw rolnych i od nieruchomości położonych na terenie gmin wynikające z zobowiązań podatkowych oraz inne świadczenia pieniężne, na które zostały rozciągnięte przepisy ustawy, są pobierane w formie łącznego zobowiązania pieniężnego na podstawie jednego nakazu płatniczego, a także określić osoby, na które wystawia się nakaz płatniczy. W rozporządzeniu tym Rada Ministrów określi sposób zarachowywania wpłat na poczet poszczególnych świadczeń pieniężnych pobieranych w formie łącznego zobowiązania pieniężnego oraz zasady rozliczeń wpływów z tytułu tych świadczeń z poszczególnymi wierzycielami.”

- 2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Za zobowiązania pieniężne, wchodzące w skład łącznego zobowiązania pieniężnego, należne od osób, których świadczenia wchodzą w skład tego zobowiązania, odpowiadają solidarnie te osoby oraz osoby, na które wystawia się nakaz płatniczy.”

Art. 15. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) w art. 82 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochodów z indywidualnego gospodarstwa rolnego oraz działów specjalnych produkcji rolnej w wysokości określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.”

Art. 16. 1. Ulgi w podatku gruntowym, przyznane na podstawie dotychczasowych przepisów, stosuje się do czasu ich wykorzystania, jednak przez okres nie dłuższy niż określony w tych przepisach.

2. Ulgi przyznane na podstawie przepisów ustawy o podatku wyrównawczym stosuje się do czasu ich wykorzystania.

Art. 17. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podatku gruntowym, rozumie się przez to podatek rolny.

Art. 18. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów na podstawie danych statystycznych ogłasza w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku wysokość przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego. Dochód w tej wysokości przyjmuje się dla celów ustalania uprawnień do świadczeń socjalnych rolników i człon-

ków ich rodzin od daty przyznania tych świadczeń przez okres roku.

Art. 19. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288),
- 2) ustawa z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230),
- 3) przepisy ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188) w zakresie dotyczącym opodatkowania dochodów z niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

269

USTAWA

z dnia 15 listopada 1984 r.

o funduszu gminnym i funduszu miejskim.

W celu przyspieszenia rozwoju społeczno-gospodarczego wsi i miast oraz zaspokajania potrzeb socjalnych ludności — stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. W gminach i miastach tworzy się odpowiednio fundusz gminny i fundusz miejski, zwane dalej „funduszem”. Jeżeli w mieście i sąsiadującej z nim gminie działa wspólna rada narodowa, w jednostkach tych tworzy się jeden fundusz gminny.

2. Fundusz jest przeznaczony na zaspokajanie potrzeb gospodarczych, socjalnych i kulturalnych ludności.

Art. 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) udział we wpływach z podatku rolnego pobieranego na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268) w wysokości 40% wpływów przed odliczeniem ulg inwestycyjnych oraz ulg z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich,
- 2) świadczenia pieniężne pobierane na podstawie niniejszej ustawy od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,
- 3) dotacje budżetowe przeznaczone na pomoc społeczną i dofinansowanie czynów społecznych,
- 4) wpływy z opłaty klimatycznej,
- 5) zyski osiągnięte z imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych, organizowanych na cele określone w ustawie,
- 6) dobrowolne świadczenia pieniężne osób fizycznych lub prawnych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może przeznaczyć na dochody funduszu inne dochody niż określone w ust. 1, a także zwiększyć określony w ust. 1 pkt 1 udział funduszu we wpływach, z podatku rolnego.

3. Osoba fizyczna lub osoba prawna, dokonująca dobrowolnych świadczeń pieniężnych na fundusz, może zastrzec przeznaczenie tych świadczeń na wskazane przez nią zadania oraz zwrot kwot nie wykorzystanych na realizację tych zadań.

Art. 3. 1. Obowiązek świadczeń na fundusz ciąży na:

- 1) osobach fizycznych i osobach prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które:
 - a) wykonują działalność wytwórczą, handlową lub usługową,
 - b) są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności wymienionej pod lit. a),
- 2) jednostkach gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy lub miasta do 20 tys. mieszkańców:
 - a) wykonują działalność przemysłową, handlową lub usługową albo prowadzą gospodarstwo leśne,
 - b) są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym (leśnym) lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową.

2. Obowiązek świadczeń na fundusz nie dotyczy:

- 1) jednostek budżetowych,